

รายงานการประชุมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๖๙

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น.

รายชื่อผู้เข้าประชุม

๑. นายจรรุจันท์ ไชยบุญเรือง	สาธารณสุขอำเภอเวียงสา
๒. นายสงกรานต์ เสนนันตา	นักสาธารณสุขชำนาญการ
๓. นายอดิเทพ เพียรไพรงาม	เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน
๔. นายพิเชษฐ คำยันต์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
๕. นายชิตพล เปลียนศรี	นักสาธารณสุขชำนาญการ
๖. นายอุเทน ทะนะวัน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๗. นางดรณวรรณ บุตรดาสา	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
๘. นางกุสุมาภรณ์ ไชโย	นักสาธารณสุขปฏิบัติการ
๙. นางสาวนิภาวดี สีสนิท	นักวิชาการสาธารณสุข
๑๐. นางสาวณิชาภรณ์ ธงวิชัย	พนักงานการเงินและบัญชี

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๐๐ น.

ประธานกล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง ประธานแจ้งเพื่อทราบ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ หน่วยงาน ในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชกรบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) กำหนดเป็นตัวชี้วัดภายใต้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นำกรอบการประเมินของสำนักงาน ป.ป.ช. (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕) มาพัฒนา โดยการประยุกต์และปรับปรุง รายละเอียดข้อคำถามเป็นแบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (MOPH Open Data Integrity and Transparency Assessment : MOIT) มุ่งเน้นให้หน่วยงานเป้าหมายให้ความสำคัญ และ รวมพลังในการเปิดเผยข้อมูลและการ ให้บริการสาธารณะผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานเป็นหลัก ภายใต้ แนวคิดจุดพลังแห่งความร่วมมือ (The Power of Collaboration)

การประเมินระดับการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะทางเว็บไซต์ของหน่วยงานจะดำเนินการประเมินผ่านแบบวัด การเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (MOPH Open Data Integrity and Transparency Assessment :MOIT) ทางระบบ MITAS (MOPH Integrity and Transparency Assessment System) โดยเป็นแบบวัดที่ ให้หน่วยงานเป้าหมายเลือกตอบมีหรือ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูล และระบุคำอธิบายเพิ่มเติมประกอบคำตอบลงใน ระบบ MITAS โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ของหน่วยงานและประเมินระดับการเปิดเผยข้อมูล ของ หน่วยงานเป้าหมายต่อสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการพื้นฐานที่จำเป็นผ่านทาง เว็บไซต์ หลักของหน่วยงานใน ๙ ตัวชี้วัดได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑ การเปิดเผยข้อมูล ตัวชี้วัดที่๒ การจัดซื้อจัดจ้างหรือ การจัดหา พัสดุตัวชี้วัดที่ ๓ การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ตัวชี้วัดที่ ๔ การส่งเสริมความโปร่งใส ตัวชี้วัดที่ ๕ การ ป้องกันการรับสินบน ตัวชี้วัดที่ ๖ การป้องกันการใช้ทรัพย์สินของราชการ ตัวชี้วัดที่ ๗ การ ดำเนินการเพื่อป้องกัน การทุจริต ตัวชี้วัดที่ ๘ การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน และตัวชี้วัดที่ ๙ การเสริมสร้าง วัฒนธรรมองค์กร

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

มาตรการป้องกันการทุจริต สามารถจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตในองค์กร ได้ ดังนั้นการประเมิน

ความเสี่ยงด้านการทุจริต การออกแบบและการปฏิบัติงานตามมาตรการควบคุมภายในที่ เหมาะสมจะช่วยลดความ เสี่ยงด้านการทุจริต ตลอดจนการสร้างความจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริต ให้แก่ บุคลากรขององค์กร ถือเป็น การป้องกันการเกิดการทุจริตในองค์กร ทั้งนี้การนำเครื่องมือประเมินความ เสี่ยงมาใช้ใน องค์กรจะช่วยให้เป็น หลักประกันในระดับหนึ่งว่า การดำเนินการขององค์กรจะไม่มี การทุจริต หรือ ในกรณีที่พบกับการทุจริตที่ไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่น หรือหากเกิดความ เสี่ยงขึ้นก็จะ เป็นความ เสี่ยงที่น้อยกว่าองค์กร ที่ไม่มี การนำเครื่องมือประเมินความ เสี่ยงมาใช้ เพราะได้มี การเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้ โดยให้เป็นส่วนหนึ่ง ของ การปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่ใช่การเพิ่มภาระงานแต่ อย่างใด การประเมินความเสี่ยงการทุจริต เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการ ค้นหาหรือระบุจุดอ่อน (Weakness) ของ ระบบต่างๆ ภายในองค์กรที่อาจเป็นช่องให้เกิด การทุจริต และเป็น การมุ่งหา ความเป็นไปได้(Potential) ที่จะ เกิดการกระทำการทุจริตในอนาคต วัตถุประสงค์หลัก ของการประเมินความเสี่ยงการ ทุจริต : เพื่อให้หน่วยงานมี มาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความ เสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจ ก่อให้เกิดการทุจริต ซึ่ง เป็นมาตรการ ป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต่อไป กรอบตามหลักของการควบคุมภายในองค์กร (Control Environment) ตามมาตรฐาน COSO ๒๐๑๓ (Committee of Sponsoring Organizations ๒๐๑๓) ซึ่งมาตรฐาน COSO เป็นมาตรฐานที่ ได้รับการ ยอม รับมาตั้งแต่เริ่มออก ประกาศใช้เมื่อปีค.ศ. ๑๙๙๒ โดยที่ผ่านมามีการออกแนวทางด้านการควบคุม ภายใน เพิ่มเติม อีก ๓ ครั้งคือ ครั้งแรก เมื่อปีค.ศ. ๒๐๐๖ เป็นแนวทางด้านการทำรายงานทางการเงิน Internal Control over Financial Report – Guidance for Small Public Companies ครั้งที่ ๒ เมื่อปีค.ศ. ๒๐๐๙ เป็นแนวทางด้าน การกำกับติดตาม Guidance on Monitoring of Internal Control ครั้งที่ ๓ ในปีค.ศ. ๒๐๑๓ เป็นแนวทาง เพิ่มเติมด้านการควบคุม ภายใน Internal Control – Integrated Framework : Framework and Appendices การปรับปรุงในปีค.ศ. ๒๐๑๓ นี้ยังคงยึดกรอบแนวคิดเดิมของปีค.ศ. ๑๙๙๒ ที่ กำหนดให้มีการควบคุมภายในแต่ เพิ่มเติมในส่วนอื่นๆให้ ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มเติมเรื่องการ สอดส่องในภาพรวมของการกำกับดูแล กิจการ ดังนั้นการควบคุม ภายในจึงถือว่ามี ความสำคัญอย่างยิ่งในการที่ จะตอบสนองต่อความคาดหวังของกิจการใน การป้องกัน ฝ้าระวังและ ตรวจสอบการทุจริตภายในกิจการสำหรับ มาตรฐาน COSO ๒๐๑๓ ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ ดังนี้ องค์ประกอบที่ ๑ : สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ ๑ – องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม

หลักการที่ ๒ –

คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล หลักการที่ ๓

– คณะกรรมการและฝ่ายบริหาร มีอานาจการสั่งการชัดเจน หลักการที่ ๔ –

องค์กร จูงใจ รักษาไว้และจูงใจพนักงาน

หลักการที่ ๕ – องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน องค์ประกอบที่ ๒ : การ

ประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ ๖ – กำหนดเป้าหมายชัดเจน

หลักการที่ ๗ – ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม หลักการที่ ๘ – พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการ

ทุจริต

หลักการที่ ๙ – ระบุ ประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๓ : กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) หลักการที่ ๑๐ –

ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ ยอมรับได้ หลักการที่ ๑๑ – พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม

หลักการที่ ๑๒ – ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้

องค์ประกอบที่ ๔ : สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and

Communication) หลักการที่ ๑๓ – องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ

หลักการที่ ๑๔ – การสื่อสารข้อมูลภายในองค์กรให้การควบคุมภายในดำเนินต่อไปได้

หลักการที่ ๑๕ – การสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก

ในประเด็นที่อาจกระทบต่อการควบคุมภายใน องค์ประกอบที่ ๕ :

กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

หลักการที่ ๑๖ – ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน

หลักการที่ ๑๗ – ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลา และเหมาะสม

ทั้งนี้ องค์ประกอบการควบคุมภายในแต่ละองค์ประกอบและหลักการจะต้อง Present & Function (มีอยู่จริงและนำไปปฏิบัติได้) อีกทั้งทำงานอย่างสอดคล้องและสัมพันธ์กัน จึงจะทำให้การควบคุม ภายในมีประสิทธิภาพ สำหรับเอกสารประเมินความเสี่ยงการทุจริตฉบับนี้ จะเน้นตามมาตรฐาน COSO ๒๐๑๓ องค์ประกอบที่ ๒ หลักการที่ ๘ ในเรื่องการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เป็นหลักกรอบหรือภาระ งานใน การประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๔ กระบวนการ ดังนี้

๑. Corrective : แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่ามีประวัติอยู่แล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ

๒. Detective : เผื่อระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบ ต้องสอดส่อง ตั้งแต่แรก ตั้งข้อสงสัยบางเรื่องที่น่าสงสัย ทำการลดระดับความเสี่ยงนั้น หรือให้ข้อมูลเบาแสนั้นแก่ผู้บริหาร

๓. Preventive : ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่นำไปสู่การสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดในส่วน ที่ พฤติกรรม ที่เคยรับรู้ว่ามีเคยเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้ว่าทำไปมีความเสี่ยง ต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้การทุจริตเข้ามา ได้อีก

๔. Forecasting : การพยากรณ์ ประเมินการสิ่งที่จะเกิดขึ้น และป้องกันป้องปราม ล่วงหน้าใน เรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากพยากรณ์ ประเมินการล่วงหน้าใน ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต ๙ ขั้นตอน

๑.การระบุความเสี่ยง

๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

๓ เมทริกส์ระดับความเสี่ยง

๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง

๕ แผนบริหารความเสี่ยง

๖ การจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง

๗.จัดทำระบบการบริหารความเสี่ยง

๘ การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง

๙ การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๑ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สำนักงานสาธารณสุข อำเภอยะยงสา เลือกด้านประเมินความเสี่ยง ด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณ และการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐโดยวิเคราะห์ ๓ กระบวนงาน คือ ๑. กระบวนการใช้รถของทางราชการ ขาดประสิทธิภาพ ๒. กระบวนการบริหารพัสดุยังขาดประสิทธิภาพ ๓. การเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตาม ระเบียบผ่านการใช้หลักการวิเคราะห์ ๙ ขั้นตอน

๕.๒ จัดทำ “คู่มือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการทุจริต รับผลประโยชน์ทับซ้อน” โดยมี แนวทางในการป้องกันปัญหา เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนี้ - มีประมวลจริยธรรมและการห้ามการทุจริต รับ ผลประโยชน์ทับซ้อน - การใช้หลักโปร่งใสในการใช้อำนาจในการปฏิบัติราชการตลอดจนการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ ในการบริหารองค์กร (Good Government) - กำกับ ตรวจสอบ การจัดหาพัสดุ

๕.๓ จัดให้มีประชุม/สัมมนาหรือแลกเปลี่ยนความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้ความรู้เรื่องการป้องกันการ ทุจริต รับผลประโยชน์ทับซ้อนแก่เจ้าหน้าที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๕.๔ จัดทำกรอบแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการทุจริต รับผลประโยชน์ทับซ้อนในหน่วยงาน มติ ที่ประชุม เห็นชอบให้ดำเนินการจัดทำเผยแพร่และจัดส่งเอกสารแผนให้ทันตามกำหนดเวลา/และ ผู้เข้าร่วม ประชุมทุกท่านให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

-ไม่มี

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๐๐ น.